

EL VALLÈS NOU

PORTAVEU DEL REGIONALISME A GRANOLLERS I SA COMARCA

Preus de Suscripció
 ESPANYA, trimestre. . . . 1.50 ptes.
 Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració
 Plassa del Bestià, 7, 1.er

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

PERSONALISME

Quan una població queda estacionada o s'atrasa, es que algun motiu alguna causa hi ha que la priva de desenrotllarse, de progresar, i els quins la regeixen els quins veuen i palpan aquest estacionament i retras, els quins s'en lamentan, els quins predican que volen guarirlo, els quins per son prestigi o per la seva posició o situació local tenen obligació, quant menys moral, de guarirlo, deurien comensar per estudiar, amb altruisme i sinceritat, la causa verdadera d'aquest estacionament i retras per a poguer posarhi remei; pero si en lloc d'estudiar la causa ajudan a ferla creixer, mai poden posar remei als molts mals que ella produeix.

Que Granollers no sols está estacionat de molts anys ençà, sino que es retrassa, es cosa que tothóm veu i mes o menys francament tothom confessa, tant els blancs com els negres; que les causes d'aquest retras son moltes i diverses també hi convé tothom; pero totes aquestes multiples causes, que amb mes o menys franquesa, senyalen els uns i els altres, obeixen a una causa fonamental respecte a la qual podriem dir que aquelles no son causes sino efectes d'ella; i aquesta causa mare de totes les altres, principi i fonament del malestar i endarreriment de Granollers es el **personalisme**.

El personalisme es el mal pitjor que pot patir un poble; el personalisme mata tot ideal tota idea altruista, i poble sens ideal, sens altruisme, es poble mort.

El personalisme converteix als homes en esclaus d'altre home, els supedita a son voler i els fa ser executors de les seves mes estranyes i desacertades volences; els que estan influïts per el personalisme, qual manifestació no es mes que la inclinació o aversió que es té a determinada persona amb preferencia o exclusió de totes les demes, no discuteixen els plans ni les ordres del seu idol, sino que les compleixen cegament sens preveurer ses conseqüencies ni resultats; els que es deixen portar per el personalisme talment esdevenen sers inconcients.

El personalisme sols pot donar resultats negatius, perque es engendrador d'odis i l'odi es destructor, mai construeix; quan en una població arriba a dominar l'esprit d'odi d'uns contra altres, trist esdevenir es el seu. Els grups que es barallen sols pensen en ferse mal en destruirse mutuament ningú pensa en reconstituir, ningú es preocupa del be general, els que lluiten sols procuran l'anorreament del contrari; llur tasca sols es negativa. I a mes, l'odi que indefectiblement porta el personalisme, ja que si be es

inclinació a determinada persona, també es aversió; i aquesta aversió als quins no adoran al seu idol o als quins en tenen un altre sempre es passional, doncs tan es l'apassionament en l'amor com en l'odi i no deixa veurer les coses clares; la passió domina el cor i atura el cervell, no'l deixa raonar, i d'aquí les lluites xorques i sens cap finalitat practica sino es la de destruirse uns a altres.

¡Quina tristesa mes profunda causa el veurer un poble entregat a aquests personalismes! ¿Que en voleu esperar del bé que fassin al seus semblants els quins s'entretinguin arbolant per bandera a determinada persona, trobant tot lo que aquella fassi ben fet i mal fet tot lo que fassi l'altra persona que serveix de bandera oposada?

¿Qu'es un home per esser considerat en lloc d'un ideal? Res, absolutament res. L'home no es mes que home i com a tal errable, com a tal ple de concupiscencies i passions a les que no tindran mes remei que ajupirse els que el volen presentar com a bandera per a ses lluites, que al esser personalistes ja de sí son esquivades i raquitiques.

Fugimne Granollerins d'aquests personalismes sempre migrats i egoistes, procurem l'engrandiment i progres de nostra vila; trevallem amb verdader altruisme per al bé de tots i no malgastem el temps en enlairar persones que al fi i al cap com a homes no son infalibles. Fugim d'aquests raquitics personalismes per a am-